

פרשת כי תבוא

” ארור לוקח שוחד להכות נפש דם נקי...” (דברים כ"ז, כ"ה).

מי שזוכה לאמון הציבור, חייב להעדיף בהחלטותיו את טובתו של הציבור על פני כל טובה אחרת. כך תישמר דעתו צלולה ושקולה לקבלת ההחלטות הנכונות- ללא הטיות.

אם רק יגלוש למסלול הנגדי, ילך ויאבד שלא מרצונו, את כושר השיפוט הטבעי וידרדר עד כדי: "להכות נפש דם נקי".

(עיון בפרשת השבוע)

שעור פרשת השבוע: הרב דוד

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
5.24	זמן תפילין /טלית	18.56	הדלקת נרות
9.28	סוף זמן ק"ש	19.05	מנחה א' 14.00 ב' 19.05
19.09←19.14	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.00	מנחה וערבית	11.30	קידוש
19.32	צאת הכוכבים	17.40	מנחה 13.30
20.10	ערבית	17.10	לימוד 'דור לדור'
		18.00	שיעור חנוך גולן- 'מנפלאות לשוננו'
7.30	שחרית נוער	19.51	צאת השבת

שִׁבְתָּ
שְׁלוֹם

"אינה כ"ף להיות יהודי?" – הפרשת כי תבוא

מקורות רבים בדברי חז"ל ובספרות התורנית בישראל עוסקים בנושא השמחה. אמנם, כידוע, הביטוי ההלכתי לשמחה מצטמצם אך ורק לימי הרגלים בהם יש מצוות שמחת יום טוב, אך מאידך, יש נטייה טבעית לכל אחד להיות בשמחה. בנוהג שבעולם, נעים לשמור על מצב רוח טוב בשגרת היום יום, ולתור אחר סיבות למסיבות, ככל שניתן במגבלות המשאבים הקיימים. יש שאף הרחיקו לכת וקבעו ש"מצווה גדולה להיות בשמחה תמיד", אך גם אם לא נקצין עד כדי כך, נוכל למצוא תימוכין לחיוב ולתועלת שיש בעניין השמחה.

בהקשר זה, נציין שני פסוקים מפורסמים מפרשת השבוע:

האחד בפתיחת הפרשה, בעניין הביכורים. מיד לאחר הציווי על הביכורים, ופירוט הנאום אותו אומר מביא הביכורים, בשעת הבאתם, נאמר: **"ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' א-לוקיך ולביתך..."** (כ"ו, י"א). השני מפורסם אף יותר, נמצא בתוך רשימת הקללות בפסוקי התוכחה, שם כתוב: **"ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך... תחת אשר לא עבדת את ה' א-לקיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל".** מצאנו אפוא, בפרשתנו, שני פסוקים המעודדים אותנו לשמחה. חשוב להזכיר שמפשט הפסוקים נראה, שתורתנו מדברת כאן בשבחה של השמחה באופן כללי ולא רק בצמידות לקיום מצוה ספציפית.

דא עקא, נראה לכאורה שהדברים עומדים בסתירה לאוירה השוררת בימי השנה בהם הם נקראים. פרשת "כי תבוא" נקראת לעולם בחודש אלול, חודש הרחמים והסליחות, שבו כל יהודי נמצא בתהליך של חשבון נפש פרטי וכללי, המבקש להביא למעין "בקרת איכות" לכל מעשיו ומחשבותיו מהשנה החולפת. הוידוי והחרטה על כל נפילותינו במשך השנה, מלווים פעמים רבות בעצבות וכובד ראש, ולא דוקא בשמחה ועליצות.

סתירה זו, באה לידי יישובה, מתוך התבוננות בימים הנוראים הבאים עלינו לטובה. ימים אלה, טומנים בחובם את אימת הדין, התפילה, זעקת השופר, ואמירת הסליחות. אבל, יחד עם כל אלה, אנו מצוים באכילה ושתייה ביום ראש השנה, כדיון יום טוב, ולובשים בגדי לבן אף ביום הכיפורים.

תורתנו מתווה לנו, אם כן, דרך שבה התיקון והתשובה אינם באים מתוך עצבות ודיכאון, אלא מתוך שמחה. הראי"ה קוק זצ"ל כותב:

"טבעה של התשובה היא, שהיא נותנת לאדם מנוחה וכובד ראש כאחד. היא מנחמת אותו, גם בהרהור תשובה. בנקודה אחת קטנה מאורה הגדול, כבר מונח אושר רם ונשא של עולם מלא, ועם זה היא מצגת לעיני רוחו תמיד, חובות של השלמה המצילות אותו מזחיחות הדעת..." (אורות התשובה ז', א').

דרך התשובה הזו, איננה שמה דגש, על תחושת ההחמצה המוכיחה לאדם את אפסותו ומיעוט כוחו. היסוד העומד בבסיסה של דרך זו, טוען כי ההיפך הוא הנכון. דווקא מתוך אמונה בכשרונותיו של האדם וביתרונותיו הרבים, אנו מבקשים להגיע למקום הטוב של תיקון המעשים והמידות.

דברים ברוח זו, כותב הראי"ה קוק על וידוי המעשרות ממנו ציטטנו בתחילת המאמר:

ע"כ נתנה לנו התורה דרך להערה שצריך האדם שישמח ג"כ לפעמים גם בביטוי שפתים על מעשה הטוב אשר עשה. וכפי המדה הראויה לחזק לבבו בעבודה... ראוי שימצא בנפשו קורת רוח וימלא שמחה ושלוה, ולא יהי' תמיד בעיניו כרשע וכמקצר... ע"כ כשם שיש תועלת גדולה לתיקון הנפש בוידוי העונות, כן יש ג"כ תועלת לפרקים קבועים... בוידוי המצות, למען ישמח בהם בלבבו ויחזק ארחות חייו בדרך ד'.

בימי הרחמים והסליחות האלה, נשתדל אפוא, להתקדם במשימותינו, לתקן ולשפר את דרכינו, מתוך רצון חיובי להתקדם, הבונה שמחה של מצווה.

תואר כראלי

נשוף לחני - בתם של יונת ואהרל'ה לוי, אר בנאקדיט

חברית יקרית,

שוב אתם מוכיחים לי שביט הוא לא ארבע קירות. אין כמו קיבוץ סעד היודע לשמור על הקשר עם בניו, לחזק ולטפח את היחסים עם ילדיו.

שמחתי והתרגשתי לקבל את צנצנת הדבש, ושמחתי אף יותר על הברכה המצורפת.

מביתי במיתר אני שולחת לכל חברה וחבר חיבוק חם וברכת שנה טובה ומתוקה, ומקווה שנמשיך לשמור על הקשר הנפלא עם הבית.

יישר כוח גדול לנשים היקרות העוסקות במלאכה מבורכת זו.

תודה ושוב תודה בשם כל ילדי משפחת אילן :

אנר לאה וסאדר ונני ביתם!!

השובח הנפלא -

ביום חמישי שעבר - הסתיימו הקייטנות. ילדינו חזרו עייפים ורצוצים עד כדי כך, שקשה היה לחלץ מהם בו ביום מידע על חוויותיהם. נחכה שינוחו והמידע יתחיל לזרום..

בליל שבת - התכבדנו בקבלת שבת בנוסח 'קרליבך' מאת יונתן- נכדם של בנימין ונילי סלנט. כחזן בתפילת ערבית עלה החתן המיועד - עידן ברזלי והוכיח ש'זה החתן - גדול יהיה'. מיד עם סיום התפילה נפרצו סכרי השמחה וביציאה מבית הכנסת התקבץ סביבו מעגל רוקדים שהלך והתרחב.. נאחל לעצמנו תקדימים נוספים מסוג זה - שתכליתם שמחה. למחרת עלה לתורה ל'ששי' המתחיל בפסוק: "כי יקח איש אשה חדשה..".

בשיעור פרשת השבוע נגענו בסוגיה קשה - 'דיני ממזרים' תחת הכותרת בה בחר הרב ארי- "דמעת העשוקים". ברור לכל כי אותם שנולדו כ'פירות אסורים' לא הם שחטאו ולמרות זאת אין להם תקנה- "והנה דמעת העשוקים ואין להם מנחם..". (קהלת ד', א'). בספר השו"ת של ה'ראשון לציון' הראשון של מדינת ישראל- הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל- "משפטי עוזיאל" (ז', ג'), מתחדד הקושי העצום: כיצד ייתכן שלכל חוטא יש תקנה, כולל

לאביו של הממזר, בעוד שלממזר עצמו אין תקנה - "והנולד שלא חטא כלום ימות בחטאו?" אם כן למרות האמפטיה שמגלים חז"ל למצבו של הממזר ועל אף היותו "נקי מכל חטא ועוון", נשאר הוא ללא תקנה, כתוצאה של מעשה שאין לו תקנה: "בעל מום לכל ימי חייו..".

בשיעור אחר הצהריים המשכנו לעסוק בנושא ירושלים, או 'העדרה' של ירושלים בשמה המלא בתורה. ובכן מדובר בסוג של הסתר התובע מאיתנו לדרוש לחפש ולחזר אחר מיקום בית הבחירה ולא לנקוט בפסיביות מנוונת. קודם יש לדרוש ולמצוא ולבסוף יש לאשרר את ההחלטה באמצעות הנביא. ומיד עלתה שאלה מהקהל – אם בכוחנו לקבוע את מיקום בית בחירה אולי כדאי לשנות אותו למקום פחות נפיץ מזה שמתוכנן?.. עמדנו גם על סגולותיה של ירושלים 'ירושלים כעיר שחברה לה יחדיו - עיר שהיא עושה כל ישראל חברים.' - (ירושלמי חגיגה פרק ג'). בעבר 'חבר' היה כינוי לאדם האוכל בטהרה, בעוד 'עם הארץ' לטמא. בשעה שעלו לרגל, זכו כולם למעמד 'חברים' אולי כדי לעודד את הקליטה בירושלים..

ביום שני - חווינו חוויה מבחילה.. משאית האשפה הגיעה כדרכה לאסוף את הפסולת הרטובה שהופרדה על פי ההנחיות לפחים החומים, עמוסה לעייפה ובאיחור של כמה ימים. והתוצאה.. תכולתה הרותחת והתוססת שנדחסה פנימה, הגירה לצדדים נחלים מן הנוזל המצחין (המיץ של הזבל..). ששטף את השבילים. ה- 'אד שעלה מן הארץ' עורר בנו את השאלה - 'זו תורה וזו שכרה?..' האם במחיר של הפרדת הפסולת והיותנו 'ירוקים', איננו נחשפים לזיהום סביבתי?? מישהו בדק האם תכולת הפחים שעומדת כמעט על סף רתיחה בימי הקיץ וקצת.. מתעכבים באיסופה, אינה הופכת למדגרת חיידקים מסוכנת?? האם אותה המשאית שאינה אטומה ומיועדת לאיסוף 'אשפה מעורבת' מתאימה לשאת גם את הפסולת הרטובה בנפרד? חבל שיישום הרעיון בשטח לא נבדק עד תום, בטרם נקראנו לדגל ובטרם נוכחנו שהטיפול באשפה הרגילה מבוצע כראוי. ארוכה הדרך לשווייץ..

ילדי החטיבה שהספיקו להתאושש מהקייטנה, יצאו בצהריים לחולון לתערוכה 'דיאלוג בחשיכה' – סיור המתקיים בחושך מוחלט ומודרך על ידי עיוורים. כך נחשפים הרואים לעולמם של כבדי הראיה/עיוורים ולומדים לחוות את המציאות בצורה חושית שונה. מיד לאחר מכן, חידדו הנערים מחדש את חוש הראייה ונלחמו זה בזה באמצעות כדורי צבע ב'פיינטבול'. תלמידי התיכון השתתפו באותה העת באירועי המועצה ב'הפנינג לסיום הקיץ' וייצגו אותנו בכבוד בין דוכני האוכל בדוכן הפנטיק שהקימו. אחד מלקוחותיהם היה ראש המועצה בכבוד ובעצמו שהתענג על תוצרתם ובכך תרם 8.3% ! למחזור העסקים היומי.

ביום שלישי - הוציאה וועדת תרבות בהדרכתו של בני גינזברג- טיול משפחות קייצי לאורך וואדי פוכין שליד בית"ר עלית. בהמשך מובא סיקורה של כתבתנו המיוחדת- חייציה יקותיאל.

ביום רביעי - נערכה במושב שורש, חתונתם של עידן ברזלי ובחירת לבו נטלי. תחת חופה מיוחדת שנעשתה במו ידיה של אם הכלה - נשאו הורי החתן והכלה דברים נרגשים. ל 'שבע הברכות' עלו זוגות זוגות וביניהם אף הסבתא יוכבד והסבא איציק המציינים 61 שנות נישואים! חניכיו של עידן מבית הספר יבנה- הגבירו את להבות השמחה שהיו גבוהות ממילא.

היה 'מעל ומעבר' - מוסרות אילנה גינזברג ולאה גוטמן.

יום קיץ

הודעות ואצות דת

(1) **מקומות ישיבה לנשים בביהכ"נ:** אכן ב"ה צר המקום מלהכיל, אנחנו עמלים קשות כדי לתת מקום קבוע לכל הנשים שביקשו, אך עדין חסרים לנו כ- 30 מקומות קבועים. אנחנו חושבים שנכון יותר לתת מקום קבוע לכל השנה לנשים ובנות שבאות בתדירות גבוהה. לחברות שבאות רק ל- 'ימים הנוראים', נסדר מקום לתפילה במקום הנשים שנוסעות לחג. על כן אנחנו מבקשים שני דברים כהשלמה למשאל שעשינו:

(א) נשים שצריכות מקום רק ליימים הנוראים – שתודענה לנו בפתק לת.ד. של ו. דת, או במייל.
 (ב) גם נשים ובנות שנוסעות לראש השנה או ליום כיפור - תודענה לנו, ע"מ שנוכל להשלים את המקומות החסרים, על מקומן.

(ג) אנחנו עושים מאמצים בדרכים יצירתיות לאפשר יותר מקום בבית הכנסת. אם יצלח בידנו כולם יראו.

ברור לנו שרק בעזרתכן נוכל לתת תשובה למצוקת מקומות הישיבה!

(2) **סליחות משולבות:** בעקבות ההצלחה של הסליחות המשולבות בשנה שעברה, סיכמנו בהתייעצות של ו. דת, לקיים השנה סליחות אלו שלוש פעמים:

(1) "במוצאי מנוחה" - ליל א' של סליחות אשכנז.

(2) ערב ראש השנה.

(3) במוצאי שבת שובה- סליחות לצום גדליה.

בהתייעצות עם המזכיר סיכמנו שאין צורך להביא לאסיפה דיון על קיום סליחות בדרך זו, כי ניתן מקום לנוסחים שונים. הציבור כולו מוזמן!

(3) **פרומו: אזכרה לחברי הקבוצה ובניה:** האזכרה השנתית לחברי הקבוצה ובניה תתקיים אי"ה ביום ראשון הבא כו' אלול תשע"ג (01.09.2013) בשעות אחה"צ פרטים מדויקים בעלון בשבוע הבא. השנה הוספנו את שנת הפטירה לצד שמות החברים והבנים כדי לחבר את הציבור לשמות. עשינו מאמץ לדייק בפרטים, במידה ונפלה שגגה מתחת ידנו נתקן לקראת אלול תשע"ד.

(4) חגי תשרי בשעון קיץ: השנה נחוג גם את יום כיפור בשעון קיץ. לאחר דיון בוועדת - דת סוכם להשאיר את התחלת תפילת שחרית בשעה 07:30 כנהוג בקהילתנו, ולאפשר הפסקה ארוכה יותר לפני מנחה ונעילה.

בני ד'לברג

לליאור אבן צור מלף טוב לבת המצווה!

לנדה ולאוריאל, לשנה ולאהרלה דביר ולכל המשפחה -

שתלכו להרבה שנה ונחת!

מהנצפה בד"ר

כדי שלא יתקבל הרושם שבגד"ש רק מטיילים בקיץ, כפי שדווח באחד העלונים האחרונים, נסקור בקצרה את הנעשה בענף בימים אלו, לא לפני שנסגור חוב קטן לאחד מבני המשק, בנם של, שהעיר את תשומת לבנו, ש"תצפית האלף", אותה תצפית שבה ביקרנו בטיולנו האחרון, נמצאת בישוב נווה דניאל בו הוא מתגורר, ולא בישוב אלעזר, כפי שכתבנו בטעות בדיווח על הטיול.

גזר : הבצורת החלקית של השנה שעברה, הביאה אותנו לשימוש יתר בהשקיית הגידולים ולמצב בו התדלדלה מכסת המים שלנו. עקב כך, לראשונה זה שנים, זרענו השנה את מזרעי הקיץ של הגזר בחלקות מחוץ לסעד, ולא בשטחינו. החלקות הראשונות נזרעו בשכ"ל (שותפות כרמים להב), קרוב לקבוץ להב. המשך הזריעה היה בחלקות בלב הנגב. ממשיכים בהכנת השטחים בבית להמשך הזריעות.

תפ"א: סיימנו עונה טובה יחסית. ממשיכים את הכנת השטחים בבית להמשך הזריעות של האביב, לאחר שהחלטנו, לרגל תוצאות השנה הקודמת, לוותר על גידול תפ"א בעונת הסתיו. בזריעות האביב נמשיך להתמקד יותר בגידול תפ"א לזרעים, ופחות בגידול לשוק.

חיטה: סיימנו עוד עונה טובה עם מחירים גבוהים, וזו השנה השלישית ברציפות בה מובילה החיטה ברווחיה לענף. היבולים בסעד היו נמוכים יותר מהיבולים בחלקות ברור חיל, בעיקר משום ששם היתה חלוקה טובה יותר וכמות גדולה יותר של גשמים. כבר מתחילים לתכנן כח אדם לחודש נובמבר – דצמבר להשקיות ראשונות.

חמצה (חומוס): השנה כמעט והכפלנו את המזרע והגענו ל- 800 דונם חמצה. המחירים היו טובים השנה, אך פתיחת מכסות לייבוא של חמצה, מביאה אותנו להתלבטות לגבי כדאיות המשך הגידול לשנים הבאות.

אורגני: הגזר האורגני קבל תמורה נאה, התפ"א תמורה פחות טובה, אך נמשיך לגדל 2 גידולים אלו גם בשנה הבאה, ב"משבצת" הגידול שלנו בשרשרת, שם אנו הופכים יותר ויותר חלקות עבור גידול אורגני, וכן אט אט ממשיכים לרשת את החלקות בקווי השקיה קבועים.

שונות: ממשיכים לחפש גידולים נוספים להגדלת מחזור הזרעים של הענף. בין לבין גידלנו השנה מעט חמניות לנוי, חלקה קטנה של פופקורן, ב- 2 חלקות גידלנו בצל עבור "אחו גידולי שדה", ונראה שנמשיך בכך גם בשנה הבאה.

קצח: קצח הוא גידול של זרעים לשם הפקת שמן. גידול זה הופך גם הוא לבעל נפח במזרעי הגד"ש. זו השנה השלישית שאנו מגדלים אותו, וגם השנה הגדלנו את המזרע ל- 300 ד', כשבשנה הבאה נגדיל עד 500 ד'. הזרעים משווקים לחברת נ.ס. שמנים הממוקמת בקיבוץ כיסופים, ובהנהלת רותם אלברט ודני רפפורט, לשעבר עובדי הענף שלנו. בינתיים, ישנה שביעות רצון הדדית.

כח אדם: עובדים חדשים באים, אחרים עוזבים, התיכונים נותנים כתף בקיץ, ולמרות העבודה הקשה יותר בתנאים של הקיץ, אנו מקווים שנמשיך להיות ענף שמושך אליו צעירים מבנינו ולא רק צעירים מישובים סמוכים.

נאחל לעצמינו "יצו ה' איתך את הברכה באסמיק, וברכך בכל משלח ידיך"...

שנה טובה!

ד"ר דניאל ויזל

מועדון הסרט הטוב

ביום ראשון 25/8/2013 בשעה 17:00

יוקרו במועדון לחבר הסרט:

י'אנדי אותי לאהובי

סטנלי (רוברט דה נירו) ואיריס (גיין פונדה) עובדים יחדיו במאפייה כשלשניהם לא חסרות צרות. סטנלי הוא פועל מסור במאפייה ומטפל בנאמנות באביו החולה, אך סטנלי הוא אחד מ 27 מיליון האמריקאים שאינם יודעים קרוא וכתוב. אייריס אלמנה טרייה העובדת גם היא במאפייה ונאבקת על קיום משפחתה. שניהם נאבקים על קיום בעולם האכזרי. רק סטנלי מבחין בעצבותה וחייה הקשים. זהו סיפורם של אנשים הלומדים לחלק יחד את כאבם ופחדיהם, לומדים ומלמדים, ומוצאים את הכוח לעזור זה לזו ובעיקר מעזים להתאהב מחדש. סיפור אהבה מיוחד במינו בבימויו של מרטין ריט (שאלה של שפיות). הוא הרגיש ולא ידע איך לבטא... היא נתנה לו את המילים...

בימוי: מרטין ריט (שאלה של שפיות) **שחקנים:** גיין פונדה, רוברט דה נירו **שנת:** 1990 **זמן:** 104 דקי **ז'אנר:** דרמה – רומנטיקה

כואב מולאניט

א'יוכבד וא'איצ'יק ברז'לי וא'כ'ל הא'ספ'חה הא'ור'חבת
מ'ל'ל ט'וב א'בר הא'צ'ו'ה א' - א'ב'יתר
ב'נה א' א'ב'י'א'ל

'מרוץ סעדי'

יתקיים ביום רביעי בתאריך י"ט בחשוון ה' - 23/10
בתכנית: ריצה למקצוענים ולחובבים, הליכה משפחתית, מסלול לקלנועיות
מיועד לכל הגילאים!
חולצות למרוץ – יהיה ניתן לקנות בהזמנה מראש.
פרטים בהמשך..

אפשר להתחיל להתאמן!

וצדת תרבות

דרוש מזכיר להזכיר

ראשית אני רוצה לומר שכולנו מעריכים את העבודה הרבה והזמן הרב שבאה משקיעה. ואני חושבת שצריך למצוא דרכים ופתרונות להקל על עבודתה של באה ולהגיש ככל האפשר את הטפסים בזמן. לא הייתי כותבת את השורות הנ"ל אם הדף על הקנס לא היה מגיע בדואר נכנס. האם חשבתם איך יכול להיות ש**רבע בתי אב** בקיבוצנו לא שלחו את פרטי המונה בזמן? האם העניין לא אומר דרשני? האם כולם מזלזלים ורוצים להכביד. ולא הייתי מתקוממת אם היה פתק בלשון עדינה ופחות בוטה. לדוגמא: "חברים, כדי להקל על רישום מוני החשמל בואו נמצא פתרון שהרישומים יגיעו בזמן". אבל לאיים בקנס? אני בטוחה שמי ששכח ולא העביר את פרטי המונה עשה זאת בתום לב. אני לא מאלה ששייכת לאיום הנורא. אבל באמת גם לי זה קרה שפרטי רישום המונה נשלח בשעת האפס. מה לעשות? ירדתי לצלם והוצאתי את הפתק והוא השתרבב עם החומר המצולם. ורק במקרה כשהתחלתי לעבוד על החומר גיליתי את הפתק הקטן... אולי גם אתה ואת והוא תהיו מקבלי הקנס בדואר נכנס. הנקודה השלישית שבשל כך החלטתי להגיב זה המשפט מתוך המכתב שקיבלנו:

"בחודש האחרון היה צורך לתת תזכורת בדואר האלקטרוני ו/או טלפונית ל-50 המאחרים."

זה ממש נורא. האם ספרתם פעם כמה תזכורות אנחנו מקבלים בכל אמצעי התקשורת מוועדת תרבות על הופעה, טיול וכו'. פתק יפה מאיר עיניים בתאי הדואר, מודעה גדולה על לוח המודעות. וכמובן בעלון, תזכורת בערוץ החרוץ... ועוד שעה לפני ההופעה. SMS לכל חברי הקיבוץ. וכמה תזכורות מקבלים לאסיפת חברים: מודעה על לוח המודעות, בערוץ השבועי וכמובן לנייד מיוחדנו האם אנחנו לא מקבלים תזכורת לתור שהזמנו במכבי ע"י הודעה נעימה: להזכירך: תורך בתאריך ושעה. למרות שאני בטוחה שכל אחד שמזמין תור מיד תולה אותו במקום בולט. (זה קורה לכל אחד מאיתנו ששוכח מספר פעמים, גם אלו שמאשימים אותנו) לכן צריך תזכורת. וכמה זמן רצות מודעות (וטוב שכך) על שעות רחצה, ועל נהגי הבית, ועל שעות פעילות חדר כושר, ועוד... אז איך אפשר להאשים אותנו שפתק קטן וזעיר בשום מקום אין לו מזכיר. אולי יש פיתרון – נכבד את הטופס באזכור על לוח המודעות, במודעה גדולה בכל חודש וגם בעלון, וניתן לו גם לרוץ בערוץ החרוץ, ובשאר כלי התקשורת שמהווים עבורנו תזכורת.

שנה טובה ובלי שום קנס בדואר נכנס.

רותי יצרי

על מזכיר ששואל האם להזכיר - התייחסות לדברי רותי.

צודקת רותי כשחשה מתוסכלת מסוג הפיתרון הזה של קנס. גם אני. צודקת רותי גם בכך שעדיף היה להזכיר בצורה נעימה. בודאי שגם אני מעדיף. וצודקת רותי גם בכך שקורה לפעמים שכל אחד יכול לשכוח. כולל אני. נבחר שרוב רובו של הציבור, כמו תמיד בסדר, ושולח בזמן. ומי ששוכח באופן חד-פעמי - כמובן לא יחויב.

יש באופן בממוצע כ-40 בתי אב, או בני משק, שלא מוסרים את המידע בזמן, מתוכם כ-25 די קבועים. כל אחד מהם מקבל באופן אישי ס.מ.ס חודשי מבאה גל, ולעיתים גם טלפון תזכורת. אני שואל את עצמי האם צריך להתחנן פעם אחר פעם? האם זו לא תסמונת המטפלת שממנה אנו מנסים כבר שנים להיגמל? בטוחני שכל מי שידבר עם באה, או כל מי שינסה רק חודש אחד להחליף את באה בעבודתה המסורה יחוש בדיוק את אותו התסכול. דומני שלא צריך להעמיס על הציבור תזכורות אין ספור מימין או משמאל, בגלל קבוצת המאחרים הכרוניים.

הצעתנו אמורה להידון בהנהלת הקהילה, ביום שישי השבוע, ואם אכן תראה לא סבירה ולא תאושר- כמובן שלא תופעל.

ובכל זאת עוד תזכורת

השבוע שוב שילמנו 2700 ₪ ל"שאיבות אשכול", עבור פתיחת סתימה מערכת הביוב בצינור הניקוז המרכזי ליד בית סלע. הסתימה – כרגיל – מגבונים!!!

אפר life

אולצדת רכב

- הנסיעה ברכבי הקיבוץ המיועדים לחברים (רכבי סידור רכב) מותרת אך ורק **בדרכים סלולות** המיועדות למעבר רכב פרטי, ובשום פנים ואופן לא בדרכי עפר או דרכים שאינן סלולות. נזק ל'מרכב התחתון של הרכב כתוצאה מנהיגה' בשטח מוגדר כרשלנות, אינו מכוסה על ידי חברת הביטוח ומנוגד להסכם מול חברת ההשכרה – הנהג יחויב **במלוא הנזק!**
- **נהג צעיר/חדש** - רשאי לנסוע רק ברכבים המוגדרים ומסומנים בבירור כמותרים לנהג צעיר. נסיעה ברכב שאינו מיועד לנהג צעיר היא למעשה נהיגה ללא רישיון נהיגה!
- **הנהג עצמו** הוא שיחתום בדפי הרישום: **בשמו הפרטי+שם משפחתו**, בצורה ברורה וקריאה.
- את הרכב מומלץ לקחת זמן סביר לפני הנסיעה, כך שבמקרה וישנו **עיכוב** בלקיחת הרכב יישאר עדיין מספיק זמן להתגבר עליו ולצאת לנסיעה ברוגע.
- מדי הדלק לעיתים מזוייפים ולכן בכל מקרה של ספק- יש לתדלק!
- הזמנות רכבים **לחופשת סוכות** יש לבצע עד לתאריך- ה' **תשרי-9/13**. להזמנות שיתקבלו לאחר תאריך זה – ישובצו רכבים פנויים בלבד.
- שיבוץ רכבי 7 מקומות - מלכתחילה על בסיס רכב פנוי.

נסיעה בטוחה

ידוע לכל שבמהלך החופש הגדול, עם סגירת הגנים וסיום הקייטנות למיניהן ברחבי הארץ, מגיע **זמן הסבתות**. ואין כמו קיץ בקיבוץ לבלות בו את ימי הקיץ הלוהטים עם הנכדים!!! היכן יש עוד כל כך הרבה אטרקציות כמו אצלנו?

עם פרוץ הקיץ פותחת הסבתא יומן ומתחילה לרשום תאריכים רלוונטיים. כמובן שגם סבים אחדים מטים שכם וביחד מרימים את פרויקט אירוח הנכדים. וישנם כמובן גם הנכדים המקומיים – גם להם אין מסגרות בשבוע האחרון של החופש וצריך לעזור להוריהם הצעירים... ואיך זה הולך? על הבוקר (לאחר שחיית בריאות של הסבתא) עולים על קלנועית ומתחילים לבלות:

משק חי, ספריית ילדים, רפת, לול-אפרוחים, טיול טרקטור לשדות, סדנת יצירה אצל מרים צרפתי, מגרשי שעשועים, דשאים, פינות חמד נסתרות, ארוחות בחדר אוכל, כלבו ועיקר העיקרים **הבריכה** שלנו שאין כמוה. אפשר כמובן לגוון בגיחה לסינמטק בשדרות לצפות שם בסרטי ילדים או קפיצה לנתיבות לקניות - לנכדות הגדולות יותר.

לפניכם מקבץ ראיונות עם כמה מן הסבים/ות היותר פעילים של קיץ זה:

מיכל ליברמן אחיטוב: 14 נכדים בגילאי חודש עד 14 שנים.

נערכתי לשלושה שבועות של אירוח בהם הייתי 150% פנויה עבורם. בשבוע הראשון ארחתי את ארבעת נכדיי – ילדיהם של שמוליק ולימור, בשבוע השני את נכדיי מתמר שגם ילדה וגם עברה דירה, כמובן שבמקרה זה הביקור התמשך קצת יותר ועזרתי התבקשה ביותר... הלכנו הרבה לבריכה, נסענו לסרט בשדרות, ארוחות בוקר וצהריים בחדר אוכל כמובן. הגדולים העסיקו את עצמם נהדר. ספגנו הרבה שעות שמש בהליכה ממקום למקום במיוחד מביתי לבריכה הלך ושוב.

בהמשך נערכתי לקייטנה בת יומיים של כל נכדיי מגיל ארבע והלאה. פה כבר תכננתי מראש הפעלות שונות: מלבד הבריכה וכו' ערכנו משחק של סימני דרך ובין היתר הייתה משימה לאתר את הבית של **שבא אריה קרול** ז"ל. היו גם משימות של כתיבת המנון ועיצוב סמל לקייטנה שלנו. בצהריים הייתה מנוחה בה קראו ספרים מהספרייה ויצרו בחומר הנקרא **דס**, היתה לנו גם פעילות מיוחדת במשק ילדים עם רחלי לנדאו ונגה דרורי, שכללה ליטוף של גורי החוטמנית, מפגש מרתק עם התוכי, רכיבה על הסוסה ואפיית פיתות. פעילות מאד מוצלחת ומומלצת. בסוף הקייטנה נערכה מסיבת סיום בפרגולה שלנו, שהפכה לערב כישרונות צעירים, הנכדים בעצמם הופיעו בקבוצות מעורבות בנגינה, שירה והמחזה. הקייטנה הצליחה בגדול, אווירה של גיבוש ושמחה (חלק מהנכדים דתיים וחלקם האחר חילונים) הילדים התפזרו מאושרים עם זיכרון טוב לשנים הבאות.

רחל ושי אבירם: 20 נכדים בגילאי 5 חודשים עד 24 שנים.

נתחיל בזה שטסנו לחו"ל ואגרנו כוחות לקראת הבאות, קייטנת הנכדים שלנו החלה באוגוסט, חלק גדול מנכדינו כבר בוגרים ועסוקים – בטיול הגדול, בצבא, בעבודה וכו', כולם בילו אצלנו חופשות לרוב ולכולם זיכרונות נהדרים, הם מגיעים לביקורים חטופים באופן עצמאי. נשאר הנכדים הצעירים שהגיעו והתחלפו, מרים עם שני ילדיה הקטנים, שתי הבנות הצעירות של יפתח ואוהד וילדיו. הבית מלא נכדים בחודש הזה. הדבר האהוב ביותר אחרי הבריכה כמובן הם הארוחות בחדר אוכל, הם מוכנים לקום מוקדם בשביל זה, העיקר שיוכלו לקחת עגלה ולבחור לעצמם את מה שבא להם. ארוחות ערב אוכלים בבית וזה הזמן להכין להם את המאכלים האהובים עליהם. ויש את טיולי הבוקר לקטנטנים שמתעוררים מוקדם - לפינות חמד בקיבוץ על הקלנועית. שי כמובן שותף מלא באירוח.

מרים צרפתי: 13 נכדים בגילאי 8 חודשים עד 23 שנים.

הראיון נערך כשנכדי הקטן זוחל סביב רגלי. הנכדים הגדולים, כולם בילו אצלנו רבות מגיל צעיר מאד, ולקחו אתם זיכרונות נהדרים, השנה הגיע אלינו נכדנו הנשוי גיא עם רעייתו הצעירה ושיתף אותה בזיכרונותיו בקיבוץ. בכל קיץ אני משרינת את יולי אוגוסט לנכדים ומוותרת על חרותי. יומיים בשבוע אני ממשיכה לעבוד בסדנה. בכל יום אני מקבלת הודעות מי מהנכדים מגיע למחרת. שי גר קרוב וילדיו מגיעים לעיתים קרובות במהלך החופש - על הבוקר ונשארים עד אחה"צ כשההורים באים לקחתם, לפעמים נשארים כבר ללון, אחד מהם, עידו, עובד בשמחה במשק חי והאחרים מבליים איתי.

כשבתי הילדים בסעד בחופשה, מצטרפים לחבורה גם הנכדים המקומיים - רועי וניר. נחמד לראות כיצד מתפתחים ביניהם קשרי משחק וחברות למרות הפרשי הגיל שביניהם. את רוב הזמן מבליים בבריכה, בטיולי בוקר, בין המדפים בכלבו שם תמיד יש הפתעות ובסדנה שלי.

התבקשתי על ידי חברותי הסבתות לפתוח את הסדנה לפעילות נכדים המתארחים בסעד לפי תאום מראש. ואכן היה ביקוש גדול ופעילות מוצלחת של יצירה בצבע ובחומר באווירה נעימה. בקרוב יחזרו הנכדים למסגרות שלהם ואנחנו נקבל את עצמאותנו בחזרה.

נורית קופלוביץ: 8 נכדים בגילאי 7 חודשים עד 14 שנים.

הבנות והנכדים שלי מעדיפים לבוא כולם ביחד. הבילוי האהוב הוא כמובן הבריכה, השנה היתה הצלחה גדולה לסדנת היצירה של מרים, הסדנה תפסה מקום נכבד בקייטנה שלנו, האמהות באו עם הנכדים לסדנה ויצרו ביחד בכיף. הסדנה מתקיימת בגן ירוק של פעם, בו הן היו חניכות של מרים כשהייתה גננת, ונזכרו בהתרגשות בכל מיני אירועים מצחיקים בפינות הגן השונות, כולם נהנו האמהות אפילו יותר. לאחר הצהרים אני מכינה מראש פעילויות בבית כמו - אפיית עוגיות, יציקות בגבס, תפירה במכונת תפירה שלי (גם הבנים) הכנת תיקים. מקום נוסף אהוב הוא חדר האוכל, הארוחות המשותפות בו אהובות על נכדיי מאד. נכדי שהם בן 12 וחצי שהשתתף השנה בקייטנת נכדים וכמובן נהנה מאד, אמר לי שאם הקיבוץ היה נשאר כמו פעם, הוא היה רוצה לחיות בו... אחד הימים הוקדש לסיור במעוז מול עזה בהדרכת בני גינזברג. ובסיכום היה כייף גדול לכולנו.

דוד ושרה ג'קסון: 40+ נכדים, מגילאי שנה עד 23, שתי נכדות נשואות ונינה אחת.

השנה בניגוד לשנים עברו התכנסנו כולנו מגדול ועד קטן לחגוג לדוד יום הולדת שמונים. לכנס שבט כזה אינו דבר של מה בכך, ולכן ארחנו את ילדינו במרוכז בסוף שבוע ארוך. כל האירועים כולם תוכננו, אורגנו ובוצעו על ידי ילדינו ונכדינו. אנחנו היינו האורחים. וזה כלל מסיבה גדולה ביום חמישי בערב, עם תוכנית מיוחדת שגרמה לנו כל כך הרבה נחת. כמעט כולם נשארו גם לשבת. השבת גם היא אורגנה על ידי הילדים כולל אירוח בבית הנוער, שתי ארוחות של קייטרינג סעד משותפות, סעודה שלישית וכל מה שביניהם...

חוויה מיוחדת הייתה לנו בסדנה של מרים צרפתי, היא פינתה לנו שעות מיוחדות לנכדים שלנו וכולם הכינו בשמחה והתלהבות קישוטים לחג הסוכות הקרב ובא. בנוסף ארחנו נכד אחד לקייטנת נכדים ואת משפחתה של שירה לכמה ימים.

חווית אירוח כל השבט שלנו בסעד נתנה לנו המון שמחה, נחת והודיה.

כאמור אלו דוגמאות בלבד ויש עוד רבים כמותם.

לסיכום:

א. כבוד והערכה לסבתות ולסבים.

ב. אשרינו שיש לנו את כל האפשרויות האלה, את הבריאות והמזל לבלות עם הנכדים ובדרך גם לעזור לילדינו.

ג. אנחנו למעשה מחזיקות את כלכלת המדינה בחודשי הקיץ.

ד. ב-27 לאוגוסט כל הנכדים חוזרים למסגרות – לגנים ולבתי הספר ואנחנו מקבלות בחזרה את חיינו וחירותנו!

שנת לימודים נהדרת לנכדים
ולכולם שנה טובה, בריאה ומאושרת!

צרכה: זהבה כרט-ישראל

טיוף משפחות לאורק ואדי פוכין - איך ביתר ציפית
(שכותרתו היתה - "טיוף משפחות קייצו"..)

כשמו כן הוא – השמש קדחה בראשינו ובחום הקיץ טיילנו – משפחות עמוסות ילדים מקסימים, מלאי חיים, ובעיקר – אמיצים ויורדים עם ההורים במשך שעות ארוכות מן ההרים, הסלעים, הקוצים והברקנים עד שהגענו לבקעה העשירה בכל תנובת האדמה – ירקות ופירות מעשי ידי הערבים החרוצים שידם בכל, הברכה של עמלם.

בני גינזברג – מדריך הטיול – הביא לפנינו את סיפור ההצלחה שהניבה את פירות עמלם:
גם אנשי גוש עציון וגם הערבים שעובדו את השטחים בוואדי פוכין, לא היו מעוניינים בגדר הפרדה שהפרידה ביניהם, כי אז היה נמנע מהם לעבד את שדותיהם. ואז החליטו שני הצדדים – לשמור על שכנות טובה ולא לבנות גדר הפרדה בין השטחים.
על שטחיהם- הם בנו כפר לתפארת – המונה כיום שלוש חמולות - כ-3000 תושבים.
לכל תושב המעבד את שטחו- יש בריכת מים המגיעים ממעינות בתיר ומתפצלים בין השטחים. הבריכות נבנו בעזרת האיחוד האירופי.

הילדים והאבות – פיכו במי הבריכות – זה היה הציפור למאמץ ההליכה והחום.

לעת ערב נכנסנו ל'פארק בגין' לתפילת מנחה, ארוחת ערב וערבית. חזרנו הביתה, עייפים ומאד מרוצים.

דיווחה - חייצ'ה יקותיאל

אצידן ולנסאלי - מלף טוב לרלף נישואיכט!
לרחל ולמניה ברלף, לאיציק וליוכבד ברלף ולכל המשפחה המורחבת
שתלכו להרבה שמחה ונחת!

